

gaaende den vigtigste af dem, den, der gaar ud paa det uheldige i, at saa mange af Lokalerne i Rigsdagen holdes paa Skyggesiden og ikke paa Solsiden, har jeg konfereret med Arkitekten, saa vidt Tiden siden i Gaar har tilladt det. Han har sagt mig, at saa vidt han kan overse Sagen, vil der ikke være noget til Hinder for i vidt Omfang at imødekomme disse Henstillinger. Det er en Ombygning af de paatænkte Lokaliteter, som kan ske, uden at den ydre Ramme derved brydes. Det gælder ogsaa selve Folketingssalen, som man har nævnt. Selv den vil ogsaa kunne flyttes om paa Solsiden, saaledes at den faar Façade til Ridebanen. Grunden til, at det ikke allerede er sket, er jo for en væsentlig Del den, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup) omtalte i Gaar, at Arkitekten har været bange for, at der ikke der skulde komme det fornødne Lys paa Grund af de Søjler, der findes udenfor; i alt Fald maatte man saa tage Ovenlys til Hjælp, men det vil ogsaa kunne lade sig gøre, og saa vil man nok kunde faa tilstrækkeligt Lys. Saadanne Ting som Ministrenes og Formændenes Værelsens Beliggenhed, de to smalle Gange i Rigsdagsbygningen — thi det er vist kun to — o. l. skal jeg ikke dvæle videre ved; det er sikkert Ting, der ville kunne rettes, hvis det ved en nærmere Overvejelse findes fornødent. Men der er en anden Ting, som er nævnt, og som giver mig Anledning til en Oplysning. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) omtalte den store Plads, der er benyttet til Trappeopgange, og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) tvivlede om, at det overhovedet vilde være muligt at skaffe Plads til tidsvarende Rigsdagslokaler indenfor den Del af Slottet, som er tiltænkt Rigsdagen. Det sidstnævnte ærede Medlem paaberaabte sig i saa Henseende den gamle Kommissionsbetænkning af 1883. Jeg vil da udtale, at det ikke forekommer mig, at der kan være nogen som helst Tvivl om, at der indenfor den Rigsdagen tiltænkte Del af Bygningen er rigelig Plads til alt, hvad der med nogen som helst Føje kan kræves fra Rigsdagens Side. Derfor taler allerede, at Rigsdagens Repræsentanter i Kommissionen ikke i saa Henseende have haft nogen Indvending at gøre. Men Tal tale maaske endnu tydeligere, og jeg skal da efter den nævnte Kommissionsbetænkning oplyse, at det Areal, som i det gamle Christiansborg benyttedes af Rigsdagen, kun udgjorde ca. 11,000 Kv. Alen, og at man i den omtalte

Kommission, støttet til de Opgivelser, som vare forelagte den af en af dens tilfornordnede, den daværende Folketingsformand, det nuværende Medlem for Kalundborg (Krabbe), gik ud fra, at man til Rigsdagens Brug maatte kræve et Areal af ca. 20,000 Kv. Alen, altsaa 9,000 Kv. Alen mere, end man tidligere havde. Men, mine Herrer, det Etageareal, der her tiltænkes Rigsdagen, er, som De ville finde opgivet i Bilagene, ikke mindre end 66,900 Kv. Alen. Jeg tror ikke, at nogen vil være i Tvivl om, at der i alle Maader vil være rigelig Plads for Rigsdagen indenfor denne Del af Bygningen, selv om Hensyn tages til, at der er kommet 12 Medlemmer flere i Folketinget, og til den Forøgelse af Folketingsmedlemmernes Antal, som staar paa Dagsordenen.

Hertil skal jeg indskrænke mig med Hensyn til de Indvendinger, der ere gjorte vedrørende Enkelthederne, og saa gaa over til dem, der gaa ud paa helt at kuldaste denne Plan. Hvilke Grunde er det da, man har paaberaabt sig derfor? De ere dels af almindelig Natur, dels af mere speciel Art. Angaaende de første vil jeg dertil henregne dem, der gaa i Retning af, at hele Sagkundskaben har erklæret sig mod denne Plan. Det er jo et Dogme, der efterhaanden er blevet saa fastslaaet, at Folk virkelig tro derpaa. Det kan man mærke. Men desuagtet er det ikke rigtigt. Den Kommission, som min ærede Forgænger har nedsat, og som man dog vel maa forudsætte har rummet en ikke ringe Sagkundskab, den bedste vel, som min Forgænger kunde finde, og i det Omfang, hvori han fandt det tilstrækkeligt, har jo enstemmig indstillet dette Projekt til 1ste Præmie sammen med to andre ud af 28. Det er dog en Kendsgerning. Og vil man sige: ja, det var det Projekt, som den Gang forelaa, men siden er det jo blevet noget ændret, saa vil jeg sige, ja, det er blevet ændret, men denne Ændring er en Forbedring; derom har jeg jo den Udtalelse, der findes aftrykt sidst iblandt Bilagene til Forslaget, Udtalelsen fra de 4 Arkitekter, som ellers i det hele ere saa uvilligt stemte overfor ethvert Forsøg paa at gennemføre den for to Aar siden vedtagne Lovs Plan. Det hedder jo nemlig der: „alle 3 Projekter have vundet betydeligt, hvad Formningen af det indre angaar.“ Hvorledes man saa egentlig kan sige, at hele Sagkundskaben taler imod denne Plan, det forstaar jeg ikke ganske. Naar man særlig til Støtte derfor vil paaberaabe sig den Henstilling til mig, som kom fra